

lukket på grund af den måde, projekterne er sammen- sat. Endvidere har man lagt vægt på, at der alene fore- ligger et formelt ejerskab til aktiverne.

Finansieringen af anskaffelsen af leasingaktiverne foretages i de fleste tilfælde på såkaldte non-recourse vilkår, således at långiver ved misligholdelse af låne- aftalen ikke kan gøre krav gældende imod investorerne, men alene søge sig fyldestgjort i aktiverne og i lea- singydelseerne. Renter og afdrag på lånet betales med leasingydelseerne. De fleste projekter indeholder en køberet eller købepligt for leasingaftagerne. Købspri- sen svarer normalt til restgælden på lånet.

Det endelige udfald af sagerne om 10-mandspro- jekter vil kunne medføre, at kommuner efter kommu- neskattelovens § 16 b, stk. 2 og 3, helt eller delvis skal tilbagebetale kommuneskatteandele til staten.

Tilbagebetaling vil for det første skulle ske, hvis en deltager i et 10-mandsprojekt har fået henstand med betaling af skatten af den del af skatteansættelsen, som 10-mandsprojektet vedrører. Taber en deltager i et 10-mandsprojekt en sag, og kan den pågældende ikke betale det beløb, der er givet henstand med, vil det uerholdelige beløb skulle indgå i afregningen mel- lem kommunen og staten.

Tilbagebetaling vil for det andet skulle ske, hvis staten helt eller delvis taber sagerne om disse 10- mandsprojekter.

Problemet for disse kommuner skyldes samspillet mellem skattesystemet og det kommunale udlignings- system. Som nævnt ovenfor får kommunerne i ind- komståret afregnet den kommunale indkomstskat sva- rende til skatteansættelserne for det pågældende år. Det er også dette grundlag, der indgår i den kommu- nale udligning af beskatningsgrundlag. For den enkel- te kommune kan det betyde, at en væsentlig del af en forhøjet skatteansættelse vil »forsvinde« i udlignings- systemet. Det høje udligningsniveau i hovedstadsom- rådet betyder, at en kommune i hovedstadsområdet ty- pisk kun vil kunne beholde ca. 10 procent af en ekstra skatteindtægt.

Hvis det senere viser sig, at kommunen har fået ud- betalt for meget i kommuneskat, f.eks. som følge af af- gørelse ved domstolene af nogle skattesager eller som følge af, at restancer, som kommunen har fået udbetalt

kommuneskatten af, ikke kan inddrives, skal kommu- nen betale det for meget udbetalte tilbage til staten.

En kommune vil således skulle betale den for meget udbetalte kommuneskat tilbage, uanset at den er ble- vet udlignet på det. Almindeligvis vil der dog være tale om forholdsvis små reguleringer i skatteansættel- serne. Der kan være tale om både positive og negative reguleringer og det vurderes ikke, at de systematisk falder i bestemte kommuner.

I sagerne om 10-mandsprojekter må det dog vurde- res, at der dels er tale om ganske store beløb og dels om en meget skæv fordeling mellem kommunerne.

Lovforslaget indebærer, at kommunerne ikke skal afregne det tab af skatteprovenu, der eventuelt følger af udfaldet af sagerne om 10-mandsprojekter.

Til nr. 2

Der er tale om en redaktionel ændring som følge af lov nr. 1098 af 29. december 1997.

Til § 2

Bestemmelsen i § 2 indebærer, at lovændringen ikke får virkning for den amtskommunale indkomst- skat. Den amtskommunale indkomstskat vil fortsat blive afregnet efter de hidtil gældende regler.

Lovforslaget er en udmøntning af regeringens afta- le af 11. juni 1999 med Kommunernes Landsforening, men spørgsmålet har ikke indgået i regeringens for- handlinger med Amtsrådsforeningen. Det bemærkes i den forbindelse, at de enkelte kommuners samlede økonomi som oftest er betydeligt mindre end amts- kommunernes, ligesom den kommunale skatteprocent typisk er ca. dobbelt så høj som amtskommunernes. Den økonomiske påvirkning af enkeltkommuner vil derfor – uden lovændringen – kunne være betydeligt kraftigere end for enkelte amtskommuner.

Til § 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2001 og har såle- des virkning for den afregning, der finder sted i 2001 og senere, uanset hvilket indkomstår ansættelsen ved- rører. Den første Højesteretsdom i sagerne om 10- mandsprojekter forventes nu ultimo 2000.